

Mariska Hooijberg vertrok op zoek naar cultuur naar Londen

Ondertussen woon ik alweer 8 jaar in Londen waar ik begin 2004 voor 'een jaartje' naar zou vertrekken..

Na mijn hotelmanagement diploma behaald te hebben in 1999, heb ik een half jaar stage in Israel gelopen. Dit was een erg interessante ervaring. In 2001 ben ik een jaar in Australië gaan backpacken. Daar heb ik toen anderhalf jaar gewerkt maar het was daar toen moeilijk om de baan te krijgen (op hotel management niveau) na '9/11' de terreuraanslagen in de States.

Totdat ik in februari 2004 een vacature zag voor 'Duty Manager' in Best Western Delmere Hotel in Londen. Ik dacht: Wel, ik kan het altijd proberen, er zullen wel heel veel mensen reageren dus wat is de kans?'. Ik was dus toen ook erg verbaasd dat ik werd uitgekozen als succesvol! Ik dacht toen wel : Londen, daar regent het toch altijd?.. Maar de baan daar ging ik voor! Snel van alles regelen want binnen 3 weken zou ik beginnen in Londen dus er was veel te doen.

Mijn ouders vonden het minder leuk, die dachten: gaat ze weer! Mijn moeder was gelukkig blij dat het deze keer wat dichterbij was dan de landen voorheen en in ieder geval een land binnen de EU! Mijn vader maakte een opmerking waarvan het later meer tot mij doordrong wat hij bedoelde: Vergeet niet Mariska, het blijven eiland bewoners met hun eigen gewoontes en ideeën!

Ik weet nog goed toen ik in Londen aan kwam, het was maart 2004 en erg koud. En heel druk, vooral vergeleken bij Wijdewormer/ Purmerend. Ik mocht maar 1 koffer meenemen waar ik mijn hele huis (met name kledingkast!) in trachtte te proppen!

De eerste weken moest ik erg wennen aan mijn nieuwe baan, het intern wonen in het hotel, het engelse eten en britse accent. Het is toch weer anders dan Australisch/engels waar

ik ook een jaar gewoond en gewerkt had. Ook de engelse logica: alles links ipv rechts (autorijden bijvoorbeeld), de britse pond behouden ipv de euro, wat in het begin wel gunstig was, nu niet meer). Gelukkig waren er diverse Nederlanders werkzaam in het hotel aangezien de eigenaar's

wel eens stappen met z'n allen en de volgende dag uiteraard weer serieus aan het werk! Ik heb geprobeerd en ben denk ik wel geslaagd om in 5 jaar het hotel weer weder op te bouwen tot een succesvol, meer winstgevend en gestructureerder bedrijf. Revenue Management was toen een opkomend be-

vrouw Nederlandse is en de voorkeur geeft aan Nederlands personeel met diploma's.

Eerste jaren

Na een jaar gewerkt te hebben ging de toenmalige hotel manager terug naar Nederland en werd mij de baan aangeboden van Hotel manager voor 'Best Western Delmere Hotel' en 'Hotel Columbus'.

Dat was een heel drukke maar ook fantastische tijd van 2005 tot en met 2009. Al mijn werknemers woonde in Hotel Columbus dus we hoefden in de ochtend alleen maar de straat over te steken om aan de slag te gaan!

Omdat we natuurlijk altijd samen werkten gingen we ook

grip en was ik veel bezig met de prijzen omhoog en omlaag te zetten in samenhang met de bezettingsgraad van het hotel natuurlijk. Daarnaast was ik verantwoordelijk voor in totaal 20 mensen: receptie/ reserveringen, huishouding en restaurant. Ik heb vooral in het begin veel uitstapjes gemaakt naar bijvoorbeeld Oxford, Cambridge, Wales etc. maar ook naar Barcelona, Rome, Parijs, Berlijn etc. Londen is een ideale basis om vanuit vliegen, het heeft verschillende luchthavens en is een belangrijk connectiepunt voor internationale vluchten. Londen is een multiculturele,

superdrukke en altijd bewegende en innovatieve stad maar als je dan ook de trein neemt zit je binnen een half uur midden in de groene weilanden en speelt zich een compleet andere wereld af. Dat vind ik altijd wel weer bijzonder, het verschil is vrij met Londen en de rest van Engeland is groot. Veel jongere mensen blijven voor een aantal jaar in deze werelstad die 7 miljoen mensen telt en gaan dan weer weg. Het is dus echt een stad van komen en gaan.

Toen de metroaanslagen in Londen gebeurden was ik net een paar dagen op familiebezoek in Nederland. Een van de stations, Edgware road is vlakbij waar ik woonde en heb ik daarna ook bezocht. Dat was wel erg dat dit allemaal zo dichtbij was.

In de 'Delmere tijd' kwamen ook verschillende mensen mij bezoeken, mijn zus en haar man, mijn ouders, vrienden en vriendinnen. Mijn best vriendin Marjan, ook uit de polder origineel, komt mij sinds 2004 altijd steevast 2 x per jaar bezoeken. We gaan altijd voor kleding shoppen, dit is toch natuurlijk wel de ultieme modestad!

Contact met Wijdewormer

Het contact met Wijdewormer is altijd gebleven aangezien mij ouders er natuurlijk wonen en mijn familie veelal rond Purmerend/ De Beemster vertoeven. Soms mis ik het wel om bijvoorbeeld even bij mijn ouders op de koffie te gaan, maar de telefoon is natuurlijk zo gepakt. Tegenwoordig is het natuurlijk sowieso makkelijk om in contact te blijven met het thuisfront via Skype en sms/telefoon/ what's up. Ik vond het voornamelijk altijd leuk om met de Feestweek Wijdewormer te zijn aangezien dit toch een typisch Noordhollands gebeuren met dorps tradities is.

De Sloot en Slobrace vind ik ook altijd erg leuk om te zien, vooral omdat mijn nichten

altijd meedoen en vaak in de prijzen zitten en het typisch een 'Wijdewormerse happening' is. Dit jaar deed zelfs mijn zus Olga mee met haar kinderen Julia en Daniel!

Ook komt er binnenkort een reunie van de basisschool het Klaverblad waar ik hoop bij te kunnen zijn om te zien hoe het met mijn oud klasgenoten en juf Anke en meester Langman gaat!

Meestal als ik naar Nederland kom sla ik producten in die ze in Engeland allemaal niet kennen zoals Stroopwafels, gevulde and glacekoeken, sate saus, pickwick thee (je zou zeggen: je bent toch in Engeland?/ Pickwick blijft toch het lekkerste!) etc. En ik mis kroketten en frikandellen maar gelukkig is er ook een Nederlandse pub hier in Soho 'De Hems; die deze lekkernijen op het menu heeft staan!

Gedurende mijn tijd in Delmere Hotel heb ik ook 2 x een lange reis gemaakt: naar Nieuw Zeeland voor een maand backpacken en een maand naar Costa Rica (maand vrijwilligerswerk en spaanse talencursus). Reizen en nieuwe culturen ontdekken blijft mij altijd inspireren.

2009, terug naar Nederland? In 2009 wilde ik iets anders gaan doen en voor een groter hotel, liefst meer sterren hotel, gaan werken. Ik ben toen eerst een maand naar Nederland gegaan waar ik toen ook diverse sollicitatiegesprekken had en zelfs een baan aangeboden kreeg bij een gerenommeerd vijf sterren hotel in Amsterdam.

Dezelfde tijd had ik toen ook een sollicitatie lopen in Londen voor een 'Members Club' gericht op mensen uit het Army, Navy en RAF. Ik besloot toch voor Londen te kiezen en ik ben toen aan de slag gegaan vanaf September 2009 bij 'The Victory Services Club' als Reserverings en Receptie Manager. Ik had toendertijd geen woonruimte aangezien ik niet meer intern in het hotel woonde en heb 6 weken in een hostel gewoond wat mij velen

ettelijke ponden gekost heeft! Toch vond ik dit ook wel weer een interessante ervaring en je ontmoet ook veel verschillende mensen uit de hele wereld. In de club waar ik toen werkte kwamen veel oud militairen en die waren altijd wel positief over Nederlanders te spreken en vertelden graag oorlogsverhalen en hoe de tijd in het leger was. Ik kwam ook in aanraking met soldaten die net terug kwamen uit Afghanistan

and een arm of been kwijt waren of in een rolstoel zaten of soldaten die getraumatiseerd waren. Best wel heftig soms. Anders dan in Nederland is het heel gewoon om in Londen je huur of koophuis te delen met verschillende andere huurders en rustig £ 500 voor een slaapkamertje te vragen wat in Nederland misschien voor een een gehele flat gevraagd wordt. De woon en badkamer/keuken deel je met de mede huurders en samen betaal je de huurprijs per maand wat in Londen natuurlijk megahoop is. Ik heb maanden voor een kamer gezocht en ik heb zelf veel woningen afgewezen voornamelijk om de buurt waar het huis gesitueerd was. Het maakt een groot verschil uit of je in zone 1 of 6 woont in Londen waar er toch meer 'knivecrime' en 'antisocial behaviour' is en 'gangs' actief

zijn en waar het gevaarlijker is om te wonen.

Ik vond toen uiteindelijk een woning in Maida Vaile bij een Zuidafrikaans koppel. Toch niet helemaal content met deze beslissing besloot ik op de zondag van verhuizing nog even een kijkje in de ochtend op de huurderswebsite te nemen of er misschien toch iets beters en dichterbij mijn werk was! En toen, vond ik, wonder boven wonder, een nieuwe

verschillende huurders gehad, veelal vrienden aan gezien dat toch het prettigste werkt en je elkaar door en door kent. Inmiddels ben ik sinds January 2012 werkzaam als Reserveringsmanager voor het 5-sterren Atheneum Hotel in Londen. Zo mocht u als lezer eens deze kant opkomen, we hebben speciale Friend and Family prijzen, afhankelijk van bezettingsgraad natuurlijk, en appartementen en suites!

advertentie geplaatst online! De advertentie was de avond ervoor geplaatst door een Zweedse jongen die weer terug gekeerd was naar zijn originele flat na een dag ergens anders te hebben gewoond wat niet beviel. Hier woon ik inmiddels nog steeds en ondertussen alweer 3 jaar.

Mattias

Mijn flatmate Mattias en ik klikte zo goed dat het voor velen geen grote verrassing was dat wij na 18 maanden in plaats van 2 kamers in de flat nu 1 kamer samen delen! Mattias komt uit Zweden en is werkzaam in Londen als Technical Director Visual Effects (denk aan Harry Potter, Helboy, Total Recall, Aliens and Demons). Wij huren nu de tweede slaapkamer uit aan mijn goede vriend Peter die uit Slovaakse komt en we hebben hiervoor

Dit hotel richt zich voornamelijk op corporate guests door de week maar we hebben ook veel beroemdheden hier over de vloer, denk aan Dionne Warwick, Billy Connolly, Samuel Jackson, de crew van Fast and Furious. Een van de hoogtepunten was toch wel dat dit jaar 'De Kardashians' (Keeping up with the Kardashians) over de vloer kwamen met Kanye West. Soms is de afstand weleens lastig bijvoorbeeld ik vond het wel moeilijk dat toen mijn beide oma's overleden ik er niet bij was maar pas later op de begrafenis kon komen. Dan ben je toch weer ver weg en kun je niet meteen langs komen. Of als er iemand ziek is of als je zelf ziek bent dan is het toch wel prettig als je familie er is. Toen ik eind 2009 een paar dagen in het ziekenhuis lag was ik wel heel blij

dat mijn zus en tante mij op kwamen zoeken!

Het was natuurlijk fantastisch om in Londen te zijn toen Kate en Willian trouwden hoewel ik dat eerlijk gezegd veelal op de tv gevolgd hebt sinds het hele land (en rest van de wereld) massaal uittrok naar Londen!

Toen Amy Winehouse overleed konden wij zo de motor pakken en naar haar huis rijden om eer te betuigen (Camden is 10 minuten van ons huis).

Ook heel bijzonder dat de Olympische spelen dit jaar hier was, hoewel veel hotels (ook onze) toch niet volgeboekt waren op het eind.

Wij hadden de 'big broadcasters' over de vloer gedurende de Olympische spelen, Nine Network en Fox. Elke dag hadden zij kaarten voor de Olympische Spelen maar ze hadden ook ettelijke keren kaarten over.

Ik was dus ook heel blij dat op een dag ik 2 kaarten kreeg en Mattias en ik zelf naar de Spelen konden!(hockeywedstrijd Pakistan-Duitsland) De hockeywedstrijd was niet in het stadion zelf maar het was gewoon al heel indrukwekkend op het terrein te zijn en de Olympische sfeer mee te maken.

Ook kent Londen veel filmpremières, ik weet nog dat ik naar de filmpremière ging van 'Pirates of the Caribbean' en dat Johnny Depp en Val Kilmer op enkel centimeters van ons af stonden. Het is inderdaad waar dat acteurs vaak in het echt kleiner dan on the screen!

Wat ik zelf ook superleuk vind is dat het qua muziek en concerten heel veel aanbod is voor iedereen. Ik ben in al die jaren naar verschillende concerten/festivals geweest en afgelopen September naar het BBC festival in Hyde Park wat ook goed beviel. Er speelt ook altijd wel ergens een bandje of er is een optreden er voor elke scene wel wat, van Blues tot en met hardrock, commercial tot en met drum and base.

In mijn vrije tijd ga ik graag uit naar pubs of danceclubs

en houd ik ervan om te shoppen. Ook hou ik ervan om naar de film en uit eten (als het zou kunnen elke avond!), reis graag (bezoek Nederland elke 3 maanden), en doe ik af en toe yoga en vrijwilligerswerk. Mattias heeft een motor en we maken graag ritjes in de buurt van Londen. Afgelopen zomer zijn we met de motor naar Nederland gekomen op vakantie via Frankrijk en dat was ook een superervaring.

het dagelijkse leven

Aangezien ik zelf echt midden in het centrum in zone 1 op loopafstand van Oxford street woon, is er altijd wel reuring! Edgware Road is klein Egypte met alle kebab shops en sisha en Chinatown is in het midden van Soho.

Op Speakers corners verzamelen alle demonstranten en activisten om hun (politieke) mening te verkondigen en dat trekt ook veel toeristen. Park Lane is het mecca van 'the rich and famous' met hun luxe auto's en we zijn hier omringd door Regents Park en Hyde Park. In de City bevindt zich het financiële centrum van de stad en zijn alle grote banken gevestigd. In Buckingham Palace vindt met regelmaat de 'Changing of the Guards' plaats dat ook een indrukwekkend en typisch

engels evenement is.

Typisch Engels is ook dat 'de schijf van 5' zoals we dat in Nederland kennen volgens mij hier gereduceerd is tot de schijf van 2, bier (a pint of lager) en chips (patat)!

Engelsen zijn veel minder direct dan Nederlanders and willen ook graag ergens omheen draaien om toch vooral maar beleefd te blijven met heel veel 'please' en 'would you mind' / I would be most delighted etc! Het koningshuis heeft hier natuurlijk heel veel aanzien en wordt op de voet gevolgd.

Taxi's nemen mensen hier om de haverklap en is veel gewoner dan in Nederland, daar is het meer een uitzondering. Op vrijdag gaat iedereen naar de pub en is het 'Fish and Chips day'. Engelse mensen houden over het algemeen niet zo van gezond eten, meer van 'English Breakfast en een pint of lager'!

Wat ik wel apart is dat het veel gewoner is om in de pub af te spreken. Verjaardagen worden hier over het algemeen ook in de pub en niet thuis gevierd wat in Nederland weer gewoner is. In Engeland geef je ook weer alleen de persoon die jarig is een hand en in Nederland ga je het hele rijtje af, meestal beginnend bij de ouders en opa/oma.

Het leven in Londen is erg gehaast en gaat erg snel en je werkt minimaal 40-45 uur per week. Het is heel gewoon om over te werken en dat hoort gewoon bij je baan, voornamelijk als je in een hogere positie werkzaam bent. De sociale voorzieningen zijn minder goed geregeld dan in Nederland. Ach, soms is het wel zwaar maar ik heb het er wel voorover en ben het wel gewend na al mijn jaren in het hotelwezen in een wereldstad!

De toekomst

Op de planning staat voor de volgende maanden een high tea (typisch engels) en een weekendje Dublin. Na al die jaren ben ik nog steeds niet in Ierland geweest dus dat moet er toch ook eens van komen! Ook ga ik binnenkort een weekendcursus Zweeds in Londen volgen want verder dan 'knackerbrot' en 'god morgon' reik ik momenteel niet. Ik heb er wel alle vertrouwen in want ik leer graag nieuwe talen en het zweeds bevindt zich net als nederlands in de germaanse taalgroep.

Ik zou mijn leven hier wel een cijfer 8 geven.

Ik heb het hier nog steeds erg naar mijn zin maar toch overwegen Mattias en ik naar Nederland te komen om toch dicht bij familie en vrienden te zijn en iets anders weer te proberen.

Ik wil zelf graag verder in Hotelmanagement of mijn hotelervaring in een ander gebied benutten en Mattias denkt erover om zich in de gaming industrie te verdiepen wat in Amsterdam heel groot is. We zouden dan ook wat dicht bij Zweden zijn waar zijn ouders een groente, fruit en bloemen bedrijf hebben dat misschien verder uitgebouwd kan worden. We zijn ook vorig jaar naar Canada (Vancouver) gegaan op vakantie wat ook een succes was dus het verre buitenland blijft ook wel trekken. Genoeg opties dus voor de toekomst welke zeker verrassend en uitdagend zal zijn!